

Rödluvan : Bröderna Grimm /

78 Hz Föl. Sagoböcker, Öbergs. 1. 1921

National Library
of Sweden

Under
Barns
Saml.

Fol. Nyllä.

RODILUVAN

Med teckningar
av Gunnar Nolm.

Öbergs Sagoböcker I

Kungl. biblioteket

0 0000 000075892

Öbergs Sagoböcker I

RODILUVAN

(Bröderna Grimms)

Med teckningar
av Gunnar Nolm.

AKTIEBOLAGET J. O. ÖBERG & SONS FÖRLAG
ESKILSTUNA

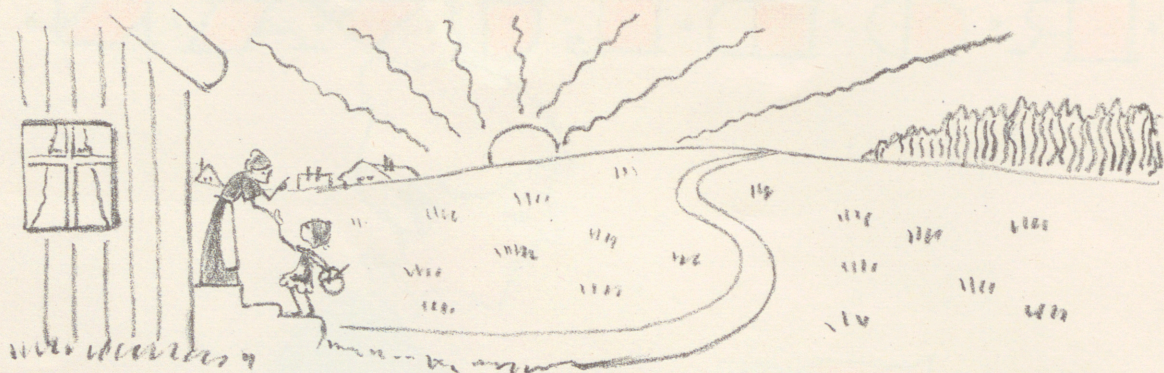

RÖD L U V A N .

Det var en gång en liten söt flicka, som alla tyckte om. Men allra mest tyckte hennes mormor om henne, som icke visste allt vad hon skulle kunna hitta på och ge henne. En gång skänkte hon henne en liten huva av röd sammet, och emedan den klädde henne så bra och hon ej ville ha på sig någon annan, kallades hon Rödluvan.

En dag sade hennes mor till henne: "Kom, lilla Rödluva, här har du en bit kaka och en flaska vin. Gå till mormor

med det! Hon är sjuk och svag, och det kommer säkert att smaka henne.

Gå nu, innan det blir för varmt, och då du kommer ut i skogen, så gå snällt och ordentligt och spring inte från vägen, ty då kan du falla omkull och slå sönder flaskan, och mormor får ingenting. Och när du kommer in i hennes rum, så glöm inte att säga 'god morgon', och titta dig inte först omkring i alla hörn!"

"Jag skall nog uträtta alltsammans ordentligt", sa Rödluvan, och det tog hon mor i hand på.

Mormor bodde ute i skogen en halvtimmes väg från byn. Då Rödluvan kom in i skogen, mötte hon vargen. Rödluvan visste ej, att vargen var ett elakt djur, och var ej rädd för honom.

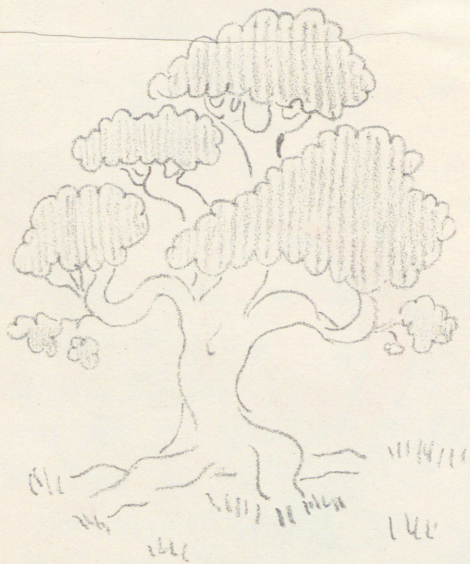

"God dag, lilla Rödluva", sade vargen.
"God dag själv, varg."
"Vart ska du ta vägen så tidigt, lilla Rödluva?"
"Till mormor."
"Vad har du under förklädet?"
"Litet kaka och vin. Vi bakade i går, och nu skall staccars sjuka mormor få litet gott att stärka sig med."

"Var bor din mormor, lilla Rödluva?"

"En god kvarts timmes väg längre in i skogen, under de tre stora ekarna, ligger hennes hus, och bredvid huset växa några hasselhäckar, det känner du nog till", sa Rödluvan.

Vargen tänkte:

"Den här lilla ungen är en riktig läckerbit. Hon kommer säkert att smaka bättre än den gamla mormodern. Jag måste bära mig knepigt åt, så att jag kan knipa båda två."

Han gick en stund bredvid Rödluvan, och så sade han:

"Titta, lilla Rödluva, så vackra blommor det finns här runt omkring, varför ser du dig inte om?"

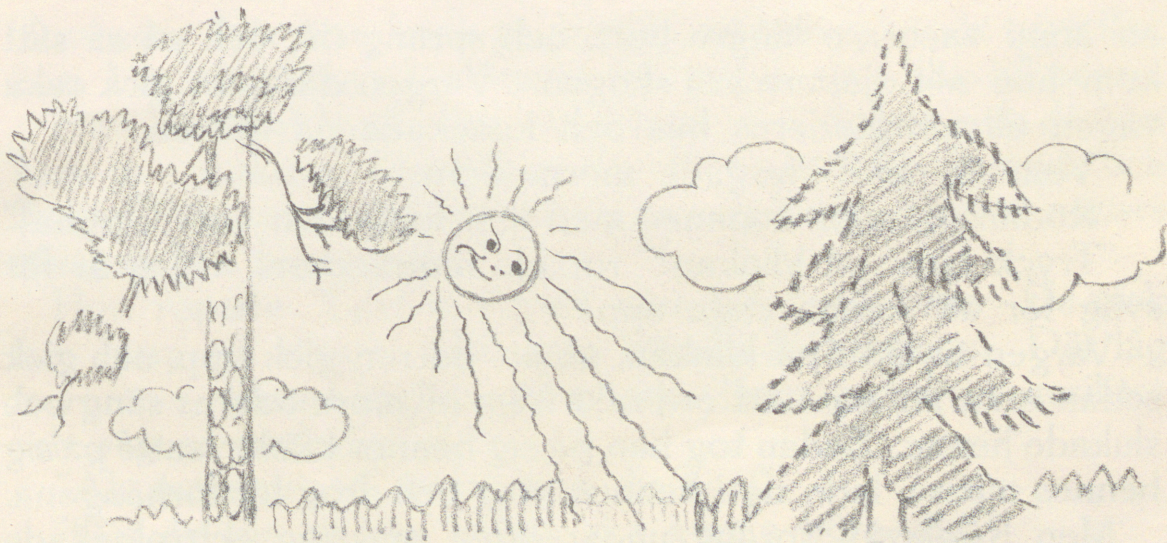
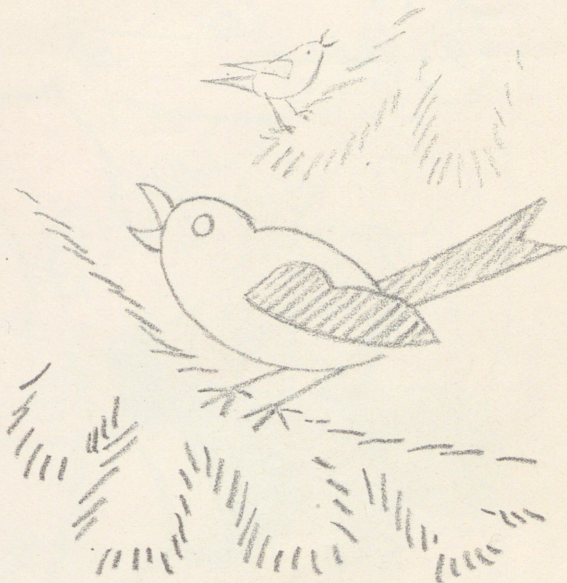

Jag tror sannerligen, att du inte alls hör, hur vackert fåglarna sjunga. Du går ju i tankarna, som om du ginge till skolan, och ändå är det så roligt att vara i skogen.”

Rödluvan slog upp ögonen, och när hon såg, hur solstrålarna dansade hit och dit mellan träden, och att det stod vackra blommor överallt, tänkte hon:

”Om jag skulle ta med mig en vacker bukett till mormor. Den skulle säkert också göra henne glad; det är så tidigt på dan, att jag säkert kommer fram tids nog ändå.”

Och så sprang hon från vägen in i skogen för att plocka blommor. Och då hon plockat en, tyckte hon, att det stod

en ännu vackrare längre bort, och sprang dit, och på så sätt kom hon allt djupare in i skogen. Vargen däremot gick raka vägen till mormoderns hus och knackade på dörren.

"Vem är det?" frågade mormodern.

"Rödluvan, som kommer med litet kaka och vin. Öppna!"

"Tryck bara på klinkan!" ropade mormodern. "Jag är för svag för att kunna stiga upp!"

Vargen tryckte på klinkan, så att dörren gick upp, och gick sedan utan att säga ett ord rakt fram till mormoderns säng och slukade henne. Sedan tog han på sig hennes kläder, satte på sig hennes mössa, lade sig i hennes säng och drog för förhängena.

Men Rödluvan sprang under tiden omkring och plockade

blommor. När hon hade så många, att hon ej kunde bära fler, kom hon att tänka på mormor och begav sig i väg till henne.

Hon blev förvånad över, att dörren stod öppen, och då hon kom in i rummet, kände hon sig så besynnerlig till mods och tänkte: "Åh, vad jag känner mig ängslig i dag, jag som annars trivs så bra hos mormor."

Hon ropade "God morgon", men fick inget svar. Då gick hon fram till sängen och drog tillbaka förhängena. Där låg mormor. Hon hade dragit mössan långt ned över ansiktet och såg så underlig ut.

"Åh mormor, så stora öron du har!"

"Det är för att jag bättre ska kunna höra dig."

"Åh mormor, så stora ögon du har!"

"Det är för att jag bättre ska kunna se dig."

"Åh mormor, så stora händer du har!"

"Det är för att jag lättare ska kunna ta dig."

"Men mormor då, en sån fasligt stor mun du har!"

"Det är för att jag lättare ska kunna äta upp dig."

Knappt hade han sagt detta, förrän han tog ett skutt ur sängen och slukade den stackars Rödluvan.

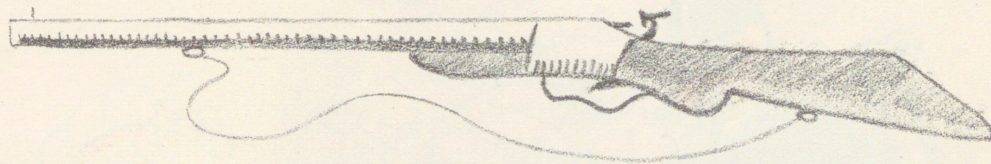
Nu var den glupska vargen mätt och lade sig återigen i sängen, somnade och började snarka förskräckligt. Just då gick jägaren förbi huset och tänkte:

"Så den gamla frun snarkar! Jag får lov att se efter, om det felas henne något."

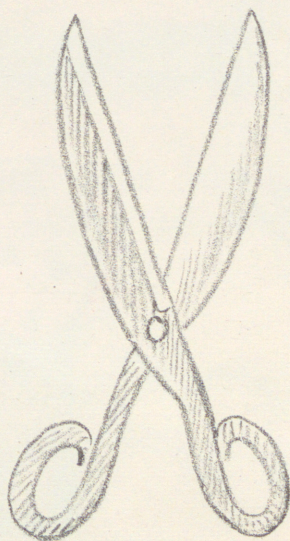
Han gick in i stugan, och när han kom fram till sängen, fick han se, att vargen låg i den.

"Jaså, finner jag dig här, din gamle syndare", sade han. "Dig har jag länge sökt."

Han skulle just till att sikta på honom med bössan, då

han kom att tänka på, att vargen kunde ha ätit upp mormodern, och att hon kanske ännu kunde räddas. Därför

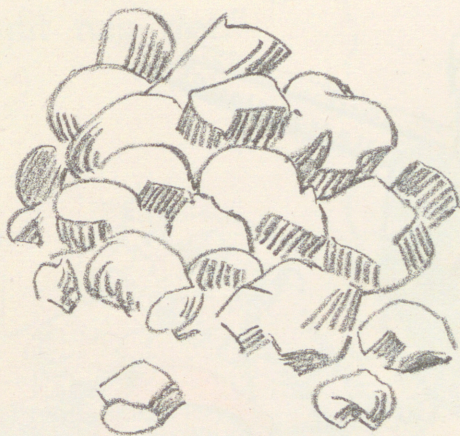
sköt han ej, utan tog en sax och började sprätta upp magen på den sovande vargen.

Då han hade gjort ett par klipp, fick han se den röda luvan sticka fram, och efter ännu ett par klipp hoppade flickan ut och ropade:

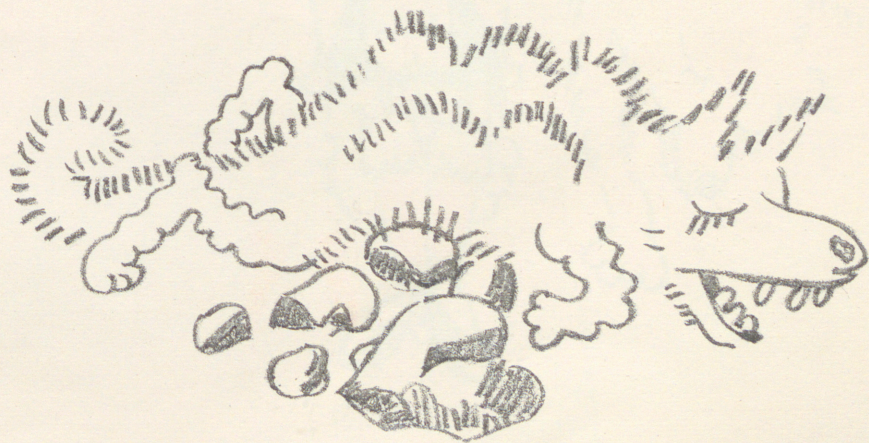
"Åh, så rädd jag var, och så mörkt det var i vargens mage!"

Och sen kom även gamla mormor levande fram, fast hon knappast kunde andas.

Rödgluvan hämtade nu i hast stora stenar, och med dem fyllde de vargens buk.

När vargen vaknade, ville han genast springa sin väg, men stenarna voro så tunga, att han genast föll omkull och var död.

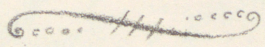

Nu voro alla tre belätna. Jägaren drog pälsen av vargen och gick hem med den, mormor åt av kakan och drack av vinet, som Rödluvan haft med sig, och kryade på sig, och Rödluvan tänkte:

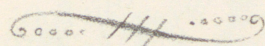
"Aldrig i livet skall jag mer gå ifrån vägen in i skogen, när mor har förbjudit mig det."

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

• Aktiebolaget J.O. Öberg & Son •
• Eskilstuna 1921 •

**ÖBERGS
KLIPPBOK**

tillsammans med

**ÖBERGS
KLIPPAPPER**

rekommenderas av alla pedago-
ger såsom lämpligaste och
nyttigaste förströelse för barn

Till salu i varje bok- & pappershandel

**SAGOLEKAR
FINGERLEKAR**

och andra lekar för småbarn av
Wally Waldner-Rosén

Till salu i varje bokhandel